

דף יג.

עין משפט א.

אה"ע סימן קעג פעיף ז

ז. היה אחיו נשוי אשה שהיא ערוה ליבם, ולו עוד אשה אחרת, ואחר כך מתה הערוה בחיי בעלה, או גירשה, או שהיתה קטנה ומיאנה בו, ואחר כך מת, מותרת צרתה להתייבם. אבל אם לא מיאנה בו בחייו, ומיאנה בו אחר מותו, צרתה חולצת ולא מתייבמת.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קעג פעיף ב

ב. אבל אם אחת מכל העריות נשואה לזר שאינו אחיו, ומת, מותר לישא צרתה.

דף יג:

עין משפט ג.

י"ד סימן קפ פעיף ו

ו. שריטה ביד על המת, או גדידה שהיא שריטה בכלי על המת אסורים אפי' שלא בפני המת.

הגה: ועל צער אחר מותר.

עין משפט ד.

או"ח סימן תסח פעיף ג.ד.

ג. בע"פ לפני חצות היום מקום שנהגו לעשות בו מלאכה עושין.

ע. מתרומת הדשן.

פ. והב"ח כתב דאיסור ישנו גם בצער אחר. וכ"כ הבן איש חי בפ' מסעי שנה שניה הלכה ט"ו.

צ. ובירושלים יש לנהוג איסור כיון שזה מקום שמתקבצים בה אנשים מהרבה מקומות. כה"ח אות ל"א, מהפר"ח. וגם בירושלים שנהגו איסור כל היום מ"מ מותר להסתפר ע"י ישראל כיון שזה לצורך המועד וכסברת הראב"ד ודלא כדעת מר"ן. כה"ח אות ל"ב.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

ומקום שנהגו שלא לעשות אין עושין ^ק.

הגה: ולדין מקום שנהגו שלא לעשות הוא, ודוקא מלאכות גמורות אבל שאר מלאכות מותר ואפי' מנהג אין בזה.

ה. ד. ההולך ממקום שעושין לפני חצות למקום שאין עושין ^ר, לא יעשה במקום ישוב ^ש מפני המחלוקת אבל עושה במדבר.

וההולך ממקום שאין עושין למקום שעושין לא יעשה, ונותנים עליו חומרי מקום שיצא משם וגם חומרי המקום שהלך לשם ^ת. אעפ"כ לא יתראה בפניהם כבטל משום האיסור דאל ישנה אדם מפני המחלוקת ^א.

ק. והיינו מהנץ החמה ולא מעמוד השחר. כה"ח אות ל"ד.

ר. ודעתו לחזור למקומו, כך דעת המ"א ועוד, ואם דעתו להשתקע שם במקום שבא יעשה כמותם בין לקולא בין לחומרא, וכ"ה בשו"ע יו"ד סי' רי"ד.

ו מי שהלך לחו"ל ושלח על אשתו שתבא אחריו והסכימה ומכרה כל הדברים והחליטה לנסוע אליו אחרי פסח, בנתיים כל זמן שגופה בא"י תנהג כמו מנהג א"י, מ"מ ביום האחרון של חו"ל לא תאכל חמץ גם בעודה בא"י משום חומרת חמץ. כה"ח אות מ"ד.

ז בחור שבא מחו"ל לא"י הורו חכמים שיעשה כבני א"י, אבל אם בנתיים נשתדך עם בחורה מחו"ל וקיבל בקנין שיסע לחו"ל איתה ובנתיים עושה פסח בא"י ינהג כבני חו"ל. כה"ח אות מ"ה.

ש. וכל זה בדעתו לחזור למקומו, אבל באין דעתו אסור לעשות גם במדבר. מ"א ס"ק ח'. אולם הש"ך ביו"ד סוף סי' רי"ד והפר"ח כאן מפרשים דברי השו"ע כאן באין דעתו לחזור למקומו. ועיין במ"א ס"ק י"ב, ובכה"ח אות מ"ו. ובמקום שמותר לעשות במדבר ה"ה דמותר לו לעשות במקום צנוע שאין בני אדם רואין אותו. מ"ב ס"ק י"ז. וכה"ח אות מ"ט.

ת. היינו כשדעתו לחזור למקומו, אבל באין דעתו לחזור אפי' כקולי המקום שהלך לשם עושה. מ"א ס"ק ט'.

ואם דעתו לחזור למקומו נותנים עליו חומרי שני המקומות משום המחלוקת. מ"א ס"ק י'.

א. כתב החיד"א בספר ועד לחכמים ח"א סעיף ט' אות יו"ד דאם מורה הוראה מאשכנז הורה כמר"ן נגד הרמ"א צריך תשובה וכפרה, וכן להיפך אם הורה לספרדי כדעת הרמ"א נגד מר"ן צריך תשובה וכפרה, אם לא באותם מקומות שכבר נהגו להקל כדברי הרמ"א. כה"ח אות נ"ו.

ושם בכה"ח באות נ"ז אם ספרדי יכול לומר קים לי בממון נגד מר"ן בדבר שלא כתב בשו"ע אלא בתשובה ע"ש.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

ה"ה מי שדעתו לחזור למקומו נוהג כאנשי מקומו בין להקל בין להחמיר, ובלבד שלא יתראה בפני אנשי המקום שהוא שם מפני המחלוקת.

וּבְדַבְרֵי שֶׁל גִּיטִין וְקִידוּשֵׁין וַיְבֹרֵךְ הַמְנַהֵג לַעֲשׂוֹת לַחֹמְרָא אֲפִי' בְּדַבְרֵי שֶׁפֶסֶק מֵר"ן לַהֲקַל ע"ש, וְעֵינֵי בְּכַה"ח אוֹת נ"ט, וְאוֹת ס'.

וּמ"ש שֶׁלֹּא יִשְׁנֶה מִפְּנֵי הַמַּחְלֻקָּה הֵינּוּ בְּדַבְרֵי שֶׁבְּמִנְהַג אִף שֶׁנֶּהֱגוּ בָהֶם אִיסוּר מִפְּנֵי הַשְּׁלוֹם יָכוֹל לַהֲקַל. אֲבָל אִם הַדְּבָר הוּא אִיסוּר מִן הַדִּין אֲפִי' בְּאִיסוּר דְּרַבְנָן ח"ו לַעֲבוּר עַל הָאִיסוּר מִשּׁוֹם חֲשַׁשׁ אִיבָה וּמַחְלֻקָּה וּמוֹטָב לְסַבּוֹל עַל עֲצָמוֹ קַטְטוֹת וְלֹא יַעֲבוּר עַל דְּבָרֵי סוֹפְרִים שֶׁהַעֲבוּר עֲלֵיהֶם חַיִּיב מִיתָה בְּיַדֵי שָׁמַיִם. כַּה"ח אוֹת ס"ב.

בְּמִקּוֹם שֶׁיֵּשׁ ב' בְּתֵי דִינִים אֵין בּוֹזֵה אִיסוּר דְּלֹא תַתְּגוּדְדוּ רַק בְּבֵית דִּין אַחַד וְחֵלֵק נוֹהֵג כֵּךְ וְהָאֲחֵרִים נוֹהֲגִים אַחֲרָת הוּי לֹא תַתְּגוּדְדוּ, כַּמ"ש הַמ"א בְּסִי' תַצ"ג ס"ק ג'. וְעֵינֵי בְּכַה"ח אוֹת ס"ה.